

சிறுவர்

அமுதம்

19.01.99

எண்ணம் 10.

கிள்ளைம் 1

சிறுவர் இலக்கிய மாத சுர்சீகை

Kinder literarisches Magazin

சிந்தித்துப்பார்!
சின்னத்தம்பி!

நீரிருந்தால் ஆற்றுக்குப்
பெருமையுண்டு!
நிழலிருந்தால் தோப்புக்குப்
பெருமையுண்டு!
சீரிருந்தால் வாழ்க்கையிலே
நன்மையுண்டு!
சிந்தித்துப் பாராய் நீ
சின்னத்தம்பி!

நிலவிருந்தால் வானத்தில்
 அழகிருக்கும்!
 நிறமிருந்தால் பொன்னுக்கும்
 மதிப்பிருக்கும்!
 நலமான பண்பிருந்தால்
 சிறப்பிருக்கும்!
 நன்கிதனைச் சிந்திப்பாய்
 சின்னத்தும்பி!

தேனிருக்கும் மலரினையே
 வண்டு நாடும்!
 தினை விளைந்த காட்டினையே
 பறவை நாடும்!
 ஊனமில்லா மக்களையே
 உயர்வு தேடும்!
 உண்மையிதை நீ அறிவாய்
 சின்னத்தம்பி!

ஒளியெழுந்தால் இருள் ஓடி
 மறைந்து போகும்!
 உயர்வெழுந்தால் தாழ்வு ஓடி
 மறைந்து போகும்!
 தெளிவிருந்தால் கலக்கம் உடன்
 மறைந்து போகும்!
 தீராத நன்மை வரும்
 சின்னத்தம்பி!!
 -தமிழ்னபன்-

ஏரியலையின் கதை

(பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு நாடோடிக்கதை)

புகையிலை பயிர் செய்பவர்களின் நகரம் ஒன்று தென்னிலை மலைகளிலே இருந்தது. அந்த நாட்டை ஹரிகா பஸ்கிட் என்ற அரசர் ஆண்டு வந்தார். அவர் அறிவாளியாகவும், பண்புள்ளவராகவும் இருந்தார். அவர் காலத்தில் நாடு செல்வமும் செழிப்பும் கொண்டதாக விளங்கியது.

புகையிலையே பிரதான பயிராக இருந்ததனால், அரசரே தொழிலில் உற்சாகம் காட்டினார். எப்படி எப்படிப், பயிர்ச் செய்கையில் கூடுதல் விளைவை ஏற்படுத்தலாம் என்று ஆராய்ந்து தானே முன்னின்று

நிலத்தில் பசளை இடுவார். நீர்ப் பாய்ச்சவார். இதனால் உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளையும் விடப் புகையிலைச் செய்கையில் ஹரிகா மன்னரின் நாடு முதலிடத்தை வகித்தது. வெளிநாடுகள் தங்களிடம் உள்ள பொருட்களைக் கொடுத்து இவர்களின் நாட்டிலிருந்து புகையிலை வாங்கிச் சென்றனர்.

ஒரு நாள் அரசர் நாட்டிலுள்ள அறிவாளிகளையும், முதியவர்களையும் அழைத்தார். “நான் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று அந்தநாடுகளிலுள்ள அறிவாளிகளையும், பெரியவர்களையும் சந்திக்க விரும்புகின்றேன். அதனால் எப்போ நாடு திரும்ப முடியும்? என்று என்னால் கூற முடியாது. புகையிலைச் செய்கையைத் தளர விடாதீர்கள். நான் திரும்பி வர நாள் கூட எடுத்துக் கொண்டாலும், புகையிலைச் செய்கையை நல்ல முறையில் அறுவடை செய்ய வேண்டும்.” என்று அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

மறுநாளே அரசர் தம் பயணத்தைத் தொடங்கினார். புகையிலை அறுவடையின்போது அரசர் நாட்டில் இருக்க மாட்டார் என்பது மக்களுக்கு வேதனையாக இருந்தாலும் அரசரின் பயணம் நலமாக வேண்டுமென்று மக்கள் பிரார்த்தித்துக் கொண்டனர். அறுவடைக் காலம் வந்தது. அமோகமான விளைச்சலைப் புகையிலை தந்தது.

அரசரின் நல்ல
குணத்தை எல்லோரும்
நினைத்துக்
கொண்டனர்.

வருடங்கள்
போயின் அரசர்
திரும்பவில்லை.

ஆனால் நாட்டின்
பெரியவர்கள்
முன்னின்று புகையிலை
விளைச்சலை மேலும்

மேலும் விரிவானதாக்கினார்கள். நாட்டிலுள்ள
அனைவரும் பணக்காரராகி விட்டார்கள். அரசர்
நாட்டுக்குத் திரும்ப வந்திருந்தால் புகையிலை
விளைச்சலைக் கண்டு பிரமித்துப் போயிருப்பார்.
ஆனால் அரசர் வரவேயில்லை. நாளைடைவில் மக்கள்
அரசரை மறுந்தே விட்டனர்.

செல்வர்களான மக்கள் வீடுகளெல்லாம்
மாளிகைகளாயின. மக்களின் செய்கைகளும் மாறின.
பட்டாடைகளை உடுத்தினர். உணவு முறைகள்
மாறின. சோம்பல் அவர்களை ஆட்கொண்டது.
பட்டாடைகளை உடுத்திக் கொண்டு வயலில் இறங்க
விருப்பப்படவில்லை. இதனால் வயலில் வேலை
செய்பவர்கள் குறைந்து விட்டனர். நாடு வறுமையை
நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது.

பெண்கள் ஆண்களை வயலுக்குச் செல்லுமாறு வேண்டிக் கொண்ட போதும் யாரும் மறுத்து விட்டனர். வயல்நிலம் பசுமையில்லாத காரணத்தால் வெடிப்புக் கண்டது. சோம்பேறியாகி விட்ட மக்களைப் பூகம்பம் வந்து விழுங்கி விடக் கூடாதா? என்று முதியவர்களும், அறிவாளிகளும் நொந்து கொண்டனர். உண்மையில் ஒருதரம் பூகம்பமே வந்து விட்டது. நிலம் “கிடுகிடு” வென்று நடுங்கியது.

பயங் கொண்ட மக்கள் வெளியே ஒடி வந்தார்கள். எல்லோரும் மலையில் இருந்து இறங்கி ஒடி வந்தார்கள். திடீரென்று மலை உச்சியிலிருந்து “நில்லுங்கள்!” என்று குரல் கேட்டது. “மன்னரின் குரலல்லவா அது!” வியப்போடு எல்லோருமே நின்ற இடத்திலேயே நின்றனர். திரும்பிப் பார்த்தார்கள். அரசரின் முகம் கடும்கோபத்தைக் காட்டியது.

“இது என் நாடுதானா?. வெடித்திருக்கும் இந்த நிலப்பரப்புக்கள் செழித்து வளமாக இருந்த வயல்நிலம் தானா?. எல்லோரும் என்னை ஏமாற்றி விட்டார்கள். யாராவது புகையிலையைப் பயிரிட்டிருந்தால் அதைக் கொண்டு வாருங்கள்.” என்று அவர் கட்டளையிட்டார். ஒரு சிலர் தாங்கள் பயிர் செய்த புகையிலையை அவர் முன் கொண்டு வந்து வைத்தனர்.

அதனையே சிறிதுநேரம் உற்றுப் பார்த்து விட்டு அரசர் புகையிலையையும் கையில் எடுத்துக்

கொண்டு “என் கட்டளையை நிறைவேற்றாத உங்களை என்னால் மன்னிக்க முடியாது. இந்த நாட்டில் புகையிலை செழித்து வளரும் வரையில் மன்னிக்க முடியாது.” என்று கூறிவிட்டு தாம் நின்ற இடத்தில் கையால் ஓங்கிக் குத்தினார். அந்த இடத்தில் துவாரம் ஒன்று தோன்றியது. துவாரத்தின் வழியாக அரசர் நுழைந்து மறைந்தே போய் விட்டார்.

அரசர் இப்பொழுதும் அந்த மலைக்குள் இருக்கிறார். மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்போது புகையிலையைப் புகைத்துக் கொள்கிறார். அந்தப் புகை மலையுச்சியிருந்து வெளியேறி அரசர் மலைக்குள் வாழ்வதை இன்றும் நினைவு படுத்துகின்றது.

ஓ தாஜ்மகால் என்னும் காதல் சின்னத்தை அறியாதவர்கள் இல்லை. சக்கரவர்த்தியான ஷாஜகானின் முப்பத்திரெண்டு மனைவியருள் சக்கரவர்த்தியின் அன்புக்குரியவள் இரண்டாவது மனைவியான மும்தாஜ். அவர்களது காதலின் பெருமையை அறிவிப்பது உலக அதிசயங்களுள் ஒன்றாக இருக்கும் தாஜ்மகால் மட்டுமல்ல. அவர்கள் இருவருக்கும் பிறந்த குழந்தைகளும் தான். அவர்கள் இருவருக்கும் பதின்னான்கு குழந்தைகள் பிறந்தன.

ஒளவையார்

கம்பரின் மேல் அளவற்ற
 அன்பும் மதிப்பும்
 கொண்டவன் சோழ மன்னன்.
 ஒளவையார் கம்பரை
 இழிவாக ஒருதரம் பேசினார்.
 இது சோழமன்னனுக்குக்
 கவலையாக இருந்தது.
 “ஒளவையே! கம்பரை
 வெறுமே ஆடம்பரமாக
 வாழ்பவர் என்றா நினைத்து
 விட்டர்கள். அவருடைய
 புலமைத் தன்மையை நீங்கள் குறைத்து மதிப்பிட்டுப்
 பேசுவது அழகல்ல! கிடைத்தற்கரிய
 இராமாயணத்தை அழகிய தமிழில் தந்த
 பெருமைக்குரியவர் அல்லவா? அவரின் சிறப்பு வேறு
 யாருக்குத் தான் இருக்கிறது.” என்றான்.

சோழன் பேசிய பேச்சில் தன்னைத் தரம்
 குறைந்து மதிப்பிட்டதாக ஒளவையாருக்குத்
 தோன்றியது. கம்பரைப் போலவே தான் காவியம்
 இயற்றவில்லை என்பதைச் சோழன் சுட்டிக்
 காட்டுகிறான் என்பதை நினைத்த ஒளவையார்
 சோழமன்னனைப் பார்த்து இப்பாடலைப் பாடினார்.

வான்குருவியின்கூடு வல்லரக்குத் தொல்கறையான்

தேன்சிலம்பி யாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்- யாம்பெரிதும் வல்லோமே என்று வலிமைசொல் வேண்டாங்கான் எல்லார்க்கும் ஒவ்வொன்றேளிது.

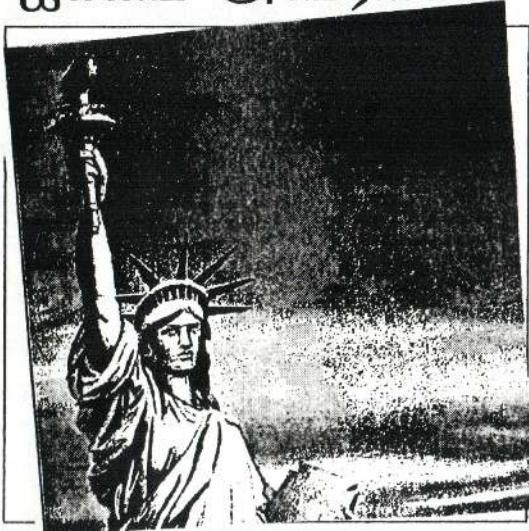
மன்னனே, மரங்களில் சிறிய கொப்புகளில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் தூக்கணாங்குருவிக் கூட்டைப் பார்க்கிறோம். அதை நம்மால் செய்ய முடியுமா? பூச்சியினமான தேங்குளவி கட்டிக் கொள்ளும் அரக்குக் கூட்டைப்போல எங்களால் கட்ட முடியுமா? அல்லது கறையான்கள் மன் புற்றுக்களைப் போல நம்மால் செய்வோமா? நுண்மையான மெல்லிய இழைகளால் பின்னிக் கொள்ளும் சிலந்தி வலையையாவது பின்னிக் கொள்ள முடியுமா?

சோழனே! அவற்றை அவைகளைத் தவிர யாராலும் செய்ய முடியாது. அது போல ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு துறையைத் திருத்திகரமாகச் செய்வார்கள். இதில், நாங்கள் இதைச் செய்தோம். வேறு யாராலும் செய்ய முடியாததை நாம் சாதித்து விட்டோம் என்று மமதை கொண்டு வாழாதீர்கள். இதனை நினைவில் கொண்டு அடக்கமாக வாழ்வது எல்லோருக்கும் நல்லது.

சோழனும் கம்பர் மீதுள்ள விருப்பம் காரணமாகத் தான் ஒளவையாரைக் குறை கூறியதை உணர்ந்தான்.

-தொடரும்-

ஜக்கிய அமெரிக்கா.

அட்லாண்டிக் கடல், மேற்கே பசுபிக் கடல் இதன் எல்லைகளாக அமெந்திருக்கின்றன. இங்கு மேற்குக்கரையோரமாக நொக்சி மலைத் தொடரும், தென் கிழக்கே அப்பலாச்சியன் மலைத் தொடரும், மிசகுறிமிசிசிப்பி நதியும் இருக்கின்றன

ஜக்கியஅமெரிக்கா பல்வேறுபட்ட காலநிலைகளைக் கொண்டது. நன்னீர்ப் பேரேரிகளான கியூறன் ஏரி, மிக்சிக்கன் ஏரி, ஒன்றாரியோ ஏரி, ஈரி ஏரி, சுப்பீரியன் ஏரி ஆகியன வடகிழக்கே அமெந்துள்ளன. அத்துடன் கன்டாவின் எல்லைப் பகுதியாகவும் இவை இருக்கின்றன. அரிசோனா, அற்றகாமாப் பாலை வளங்களும், மஞ்சள்பாறைகளும், இங்குண்டு.

அமெரிக்கக் கண்டத்தின் மத்தியில் வட அமெரிக்காவின் கீழ்ப் பாகத்தில் ஜக்கிய அமெரிக்கா அமெந்துள்ளது. வடக்கே கன்டா, தெற்கே மெக்ஸிக்கோ, கிழக்கே

இதனை 12.10.1492இல் ஜேரோப்பியக் கடலோடியான கொலம்பஸ் கண்டு பிடித்தார். இக் காலப்பகுதியில் செவ்விந்தியர்கள் இங்கு வாழ்ந்தார்கள். இதன் பின் ஜேரோப்பியர்களான பிரித்தானியர், பிரான்ஸ் நாட்டினர், ஸ்பானியர் போன்றோரின் குடியேற்றநாடாக இருந்து 1776இல் சுதந்திரம் அடைந்தது. வாழிங்டன் இதன் தலைநகராக அமைந்துள்ளது. நியூயோர்க் வர்த்தகநிலையமாக இருக்கிறது. 50 மாநிலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுக் குடியாட்சி நடைபெறுகின்றது. இதன் முதலாவது ஜெனாதிபதியாக ஆபிரகாம் லிங்கன் விளங்கினார்.

இந்நாட்டின் நிலப்பரப்பு 9,809,155 சதுர கிலோமீற்றர் ஆகும். மக்கள்தொகை 260,53 மில்லியன் மக்கள் தொகையினர் இங்கு வாழ்கிறார்கள். ஜக்கிய அமெரிக்க நாணயத்தை டொலர் (ப.ட) என்று அழைக்கிறார்கள். இங்கு ஆங்கிலம், ஸ்பானிஸ் ஆகிய இரு மொழிகளும் பேசப்படுகின்றன. ஜேரோப்பிய, ஆபிரிக்க, ஆசிய நாட்டவர்கள் இங்கு வாழ்கிறார்கள். வாகன உற்பத்தி, மின்சார உபகரண உற்பத்தி, இரசாயனப் பொருட்கள் உற்பத்தி, இயந்திரங்கள் உற்பத்தி ஆகியவற்றுடன் மீன்பிடித்தொழில், விவசாயத்தொழில் ஆகியவையும் சிறந்து விளங்குகின்றன.

இ ஒரு கவிதை இயற்றுவதில் உள்ள பெருமை, ஒரு நிலத்தை உழுவதிலும் இருக்கிறது.

-வாழிங்டன்-

எங்கள் குடும்பம்.

அப்பா என்னைத் தூக்கியே
ஆசை முத்தம் கேட்கிறார்!
பாட்டுப் பாடச் சொல்கிறார்
பாடக் கேட்டுச் சிரிக்கிறார்!

அம்மா யாலைக் காய்ச்சியே
அதிலே சீனி கலக்கிறாள்!
சும்மா குடிக்கத் தந்தென்னைத்
தூங்கு கண்ணா என்கிறார்!

அக்கா என்னை அன்புடன்
அருகில் வாவா என்கிறாள்!
சொக்காய் தெத்துத் தருகிறாள்
சீவி அழகு பார்க்கிறாள்!

அப்பா வீட்டில் இருக்கையில்
 அண்ணன் பாடம் படிக்கிறான்!
 அப்பா வெளியில் சென்றபின்
 ஆட்டம் போட அழைக்கிறான்!

பாட்டி கதைகள் சொல்கிறாள்
 பாக்கை உரவில் இடிக்கிறாள்!
 பாட்டி வாயில் பல்லில்லை:
 பவழச் சுரங்கம் பாருங்கள்!
 -குழு.கதிரேசன்-

ஃ ஆயிரம் சொற்கள் சேர்ந்தாலும் ஒரு செயலைப் போல உள்ளத்தில் பதிவதில்லை.
 -இப்ஸன்-

ஃ கெட்ட பழக்கம் என்பது முதலில் யாத்திரீகனைப் போல் வரும். பிறகு விருந்தாளியாகி விடும். பின்பு முதலாளியாகி நம்மையே ஆட்டிப் படைக்கும்.
 -அமெரிக்கப் பழமொழி-

ஃ உனது நாய் உன்னைக் கண்டதும் வாலாட்டிக் கொண்டு சுற்றி வருவதை மட்டும் எண்ணிக் கொண்டு உன்னைச் சிறந்த மனிதன் என்று எண்ணி விடாதே.

-தேஜ்-

நாலு சகோதரர்கள்

ஒரு விவசாயிக்கு நான்கு பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். ஈராண்டுகளாக மழை பெய்யவில்லை. பயிற்செய்கை நடைபெறவில்லை. நாட்டில் பஞ்சம் தொடங்கி விட்டது. விவசாயி பிள்ளைகளை, “வேறு நாட்டுக்குப் போய் நீங்கள் அங்கு உழைத்து வாழுங்கள்.” என்று கூறி அனுப்பி விட்டார். அவர்களும் தந்தை சொற்படியே வெளி நாட்டுக்குச் சென்று விட்டனர்.

அங்கு எல்லா இடத்துக்கும் சென்று விட்டனர். ஓரிடத்திலும் வேலை கிடைக்கவில்லை. இறுதியாக ஒரு கிராமத்துக்கு வந்தடைந்தார்கள். அங்கு ஒரு

பெரியவரைச் சந்தித்தார்கள். அவரிடம் தங்கள் நிலைமையைச் சொல்லிக் கவலைப்பட்டார்கள். அவரிடம் தங்களுக்கு ஏதாவது வேலை தருமாறு வேண்டிக் கொண்டார்கள். அதற்குப் பெரியவர் உங்களுக்கு வேலை தருவதற்கு என்னிடம் என்ன வேலை இருக்கிறது. எனக்குச் சில வித்தைகள் தெரியும். அவற்றை உங்களுக்குச் சொல்லித் தருகிறேன். அதைக் கொண்டு நீங்கள் பிழைத்துக் கொள்ளுங்கள்.” என்றார்.

நால்வரும் அதற்குச் சம்மதித்தார்கள். அன்று முதல் அவர்கள் பெரியவரிடம் கலைகளைக் கற்கத் தொடங்கினார்கள். கலைகள் கற்றுத் தேறியதும் பெரியவர் அவர்களிடம் “எனக்குத் தெரிந்த கலைகளை உங்களுக்குச் சொல்லித் தந்து விட்டேன். இனி நீங்கள் வேறிடம் சென்று உங்கள் சாமர்த்தியத்தால் பிழைத்துக் கொள்ளுங்கள்.” என்றார். அவர்களும் தாங்கள் அந்தக் கலைகளைக் கொண்டு வாழ்வதாகக் கூறி விட்டு அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கினார்கள்.

முத்த மூவரும் கர்வத்துடனும், இறுமாப்புடனும் இருந்தனர். நான்காமவன் புத்திக்கூர்மையும் அடக்கமும் உள்ளவன். நடந்து வரும்போது வழியில் காட்டைக் கடந்து வரவேண்டி இருந்தது. அங்கு ஒரு சிங்கத்தின் எலும்புகள் சிதறிக் கிடப்பதைப் பார்த்தார்கள். முத்த மூவரும் தாங்கள் கற்றதைப் பரிசோதித்துப் பார்க்க விரும்பினார்கள்.

அப்போது இளையவன் அவர்களை எச்சரித்தான். “சிங்கத்துக்கு உயிர் கொடுத்தால் அது எம்மையே முதலில் கொல்லும் என்று கூறினான். அவன் கூறியதை அவர்கள் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. சிங்கத்துக்கு உயிர் கொடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டனர். நான்காமவன் ஒரு மரத்தில் ஏறி ஓளிந்து கொண்டான்.

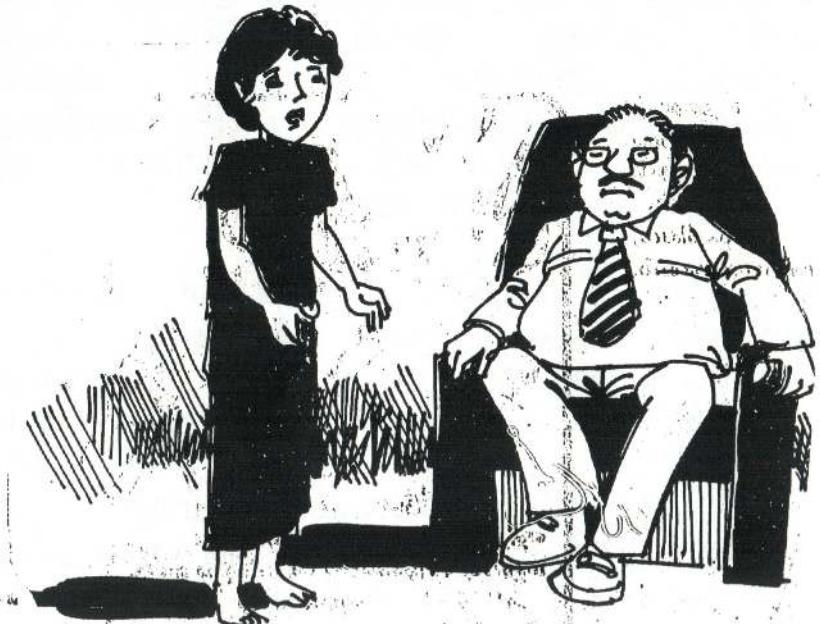
முத்தவன் சிங்கத்தின் எலும்புகளை ஒழுங்காக அடுக்கினான். இரண்டாமவன் அதற்கு சதையும் உடம்பும் உண்டாகச் செய்தான். முன்றாமவன் அதற்கு உயிர் கொடுத்தான். அச்சிங்கம் உயிர் பெற்றெழுந்தது. உடனே அவர்கள் மூவரையும் அடித்துக் கொண்றது. நான்காமவன் மரத்திலிருந்து இறங்கினான். தன் நாட்டிற்குச் சென்று தந்தையிடம் வருத்தத்துடன் நடந்ததைத் கூறினான்.

“ஆராயாமல் செய்யும் காரியம் ஆயுத்தில் முடியும்.”
-கபிலன் பரமசிவம்-

④	கடினமான	வேலையைச்	செய்வதில்
மகிழ்ச்சியைக்	காணும்	மனநிலை	கொண்ட
மனிதர்களே	எப்பொழுதும்	வெற்றி	வீரர்கள்
ஆவார்கள்.			

-மில்டன்-

கண்பார்வை.

அந்தக் குக்கிராமத்தில் ஒரு ஏழைப்பெண் இருந்தாள். கலி வேலை செய்து தன் குழந்தையைக் காப்பாற்றி வந்தாள் அந்த ஏழைத்தாய். அவள் ஒரு பாவம். அவளின் மகனான மார்ட்டினுக்குக் கண் பார்வையில்லை. தாயின் மூலமாகத் தான் அவனுக்கு உலகம் தெரிந்தது. அம்மா அவனுக்குப் பல கதைகள் சொல்லுவாள். மிருகம் பறவைக் கதைகள், ராஜா ராணிக் கதைகள் இப்படி நிறைய அவன் தாயிடமிருந்து கேட்பான்.

எல்லாக் கதைகளிலும் குதிரை வர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவனுக்கு வருத்தமாக இருக்கும்.

அம்மாவும் அதற்காக அவனுக்குப் பல கதைகள் சொல்வாள். எல்லாவற்றிலும் குதிரை வரும். அவன் மனத்திரையில் குதிரை உலவி வரும். அவன் வாய் திறந்தபடி கேட்டுக் கொண்டிருப்பான். ஒருநாள் அம்மாவிடம் “அம்மா நான் ஒருதரமாவது குதிரையைப் பார்ப்பேனா?” என்று ஆவலுடன் கேட்டான். அம்மாவுக்கோ அழுகைஅழுகையாக வந்தது. ஆனால் அழுகையை அடக்கிக் கொண்டாள்.

ஒரு வீட்டில் வேலை செய்யச் சென்றபோது, கண் மருத்துவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டாள். அவரிடம் சென்று மகன் மார்ட்டினைக் காட்டினாள். மார்ட்டினைப் பரிசோதித்த மருத்தவர் அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் மார்ட்டினுக்குக் கண் பார்வை கிடைக்கும். அதற்காக பணம் நிறைய வேண்டும் என்றும் மருத்துவர் நம்பிக்கை தெரிவித்தார். ஏழைத்தாயால் என்ன செய்து விட முடியும்? அவள் யாரிடம் சென்று பணம் பெற முடியும்? யார் கொடுப்பார்கள்?. அன்றாட வாழ்க்கைக்கே கஷ்டப்படும் அவள் கடனை எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பாள்?

அவள் மருத்துவரிடமே சென்றாள். “ஜயா, நான் ஏழை. உங்களுக்குப் பணம் தரக் கூடிய நிலையில் நான் இல்லை. என் மகனுக்குப் பார்வையைப் பெற்றுக் கொடுங்கள். என் வாழ்நாள் வரைக்கும் உங்களுக்குச் சம்பளம் இல்லாத வேலைகாரியாக நான் இருக்கிறேன்.” என்று மன்றாட்டமாகக் கேட்டாள். மருத்துவருக்கும் இரக்கமாக இருந்தது. மார்ட்டினுக்கு அறுவைச் சிகிச்சை செய்ய ஒப்புக் கொண்டார்.

அறுவைச் சிகிச்சை மூலம் மார்ட்டின் கண்பார்வை பெற்றுக் கொண்டான். பார்வை கிடைத்ததும் அம்மா அவனுக்குக் குதிரைப்பொம்மை பரிசாகக் கொடுத்தாள். அவன் உலகத்தைப் பார்த்தான். கடினமான தன உழைப்பினால் மருத்துவரின் கடனை அடைத்து விட வேண்டும் என்று அம்மா முயற்சித்தாள். மனிததெய்வமான அந்த மருத்துவர் அடுத்த மாதத்திலேயே இறந்து போய் விட்டார். அது மட்டுமல்ல, அவரது உறுதிப் பத்திரத்திலும் “தனக்கு யாரும் கடனாளி இல்லை” என்றும் மருத்துவர் எழுதி விட்டிருந்தார்.

மார்ட்டின் பெரியவனானான். புகழ் பெற்ற எழுத்தாளன் ஆனான். உலகப்புகழ் பெற்ற “நீட்டேர்ஸ் டைஜஸ்ற்” என்ற ஆங்கில மாத புத்தகத்தில் அவனது படைப்புக்கள் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. அதற்காக அவனுக்குப் பெரிதான தொகைப்பணத்தை புத்தகத்தை வெளியிட்டவர்கள் சம்பளமாகக் கொடுத்து வந்தனர். காலம் கடந்து விட்டபோதும் மார்ட்டின் தனக்குக் கண் பார்வை தந்த மருத்துவரை மறக்கவில்லை. அந்தப் புத்தகத்தை வெளியீட்டாளர்கள் நடத்தி வந்த “கண் பார்வையற்றோர் சங்கத்துக்குத் தனது சம்பளத்தின் கூடுதல் பகுதியை அளித்தான்.”

மார்ட்டின் செய்த நன்கொடையை இன்றும் உலகம் வியந்து போற்றுகின்றது.

நோய் தீர்க்கும் மருந்து

கிரேக்கர்களைப் போலவே உரோமர்களும் வைத்தியத்துறைக்கு என்ன செய்தார்கள் என்று பார்ப்போம். உலகவரலாற்றில் நாகரீகத்தின் முன்னோடிகள் என்று கருதப்படும் உரோமர்கள் வைத்தியத்துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. விஞ்ஞானித்தியாக உரோமர்கள் வைத்தியத்துறைக்கு எதுவுமே செய்யவில்லை என்றே கூறலாம்.

கி.பி முதலாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த எழுத்தாளரான பிளினி (bliny) தனது நூலில் “வைத்தியர்கள் இல்லாமலே உரோமர்கள் நீண்டகாலம் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.” என்று எழுதியிருக்கிறார். அப்படியானால் உரோமானியர்களுக்கு நோயே வரவில்லையா? என்று நினைக்கிறீர்களா? ஒவ்வொரு வீட்டிலும் மருந்துகள் கொண்ட பெட்டகம் (அலுமாரி) இருக்கும். குடும்பத்தின் மூத்த தலைவரின் கண்காணிப்பில் அது இருக்கும். நோய்கள் வந்தால் அவரே நோய் கொண்டவருக்கு மருந்துகள் வழங்குவார்.

இந்த மருந்துகள் மூலிகைகள் கொண்டு தயாரிக்கப் பட்டவை. பாட்டி வைத்தியம் அல்லது

கைமருந்து என்று கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்.
 அப்படியான மருந்துகள் அவை. (Lettuce)
 லெற்றூஸ் என்ற கீரை வகையில் மட்டும்
 நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட மருந்துவகைகள்
 இருந்ததாகப் பினினியின் குறிப்பில்
 காணப்படுகின்றது.

மூலிகை மருந்துகள் தரமானவை தான்.
 இதைத் தற் காலத்திலும் நம்புகிறார்கள்.
உரோமர்களின் சில மருந்துகள்
 விசித்திரமானவை. வயிற்றில் வலி ஏற்பட்டால்
 அவரது காலைக் கழுவிக் குடித்தால் வலி மாறி
 விடும் என்பதும், பற்களில் ஆடினால்
 தவளையைத் தாடையில் வைத்துக் கட்டினால்
 மாறி விடும் என்பதும் வேடிக்கை இல்லையா?
 வைத்தியத்துறையில் உரோமர்கள்
 சிறந்திருக்கவில்லையே தவிர, ரண் சிகிச்சையில்
 சிறந்து விளங்கினார்கள். எலும்பு முறிவு,
 ரொன்சில் போன்றவற்றில் சிறந்து
 விளங்கினார்கள்.

செயற்கைக்கால் செய்து பொருத்துவதை |
இவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். கிரேக்கர்களைப்
போல உரோமானியர்கள் மருந்துகள் கண்டு
பிடிக்காமல் இருந்ததற்கு முக்கிய காரணம்
ஆரோக்கியமான இவர்களாது வாழ்க்கை முறையே
காரணம். சுத்தமான நீர், மூலிகைகள் அடங்கிய
சத்து மிகுந்த உணவு வகை. சீரான வாழ்க்கை
ஆகியவை உரோமர்களின் நோயற்ற
வாழ்க்கைக்கும், நீண்ட ஆயுளுக்கும்
காரணமாயின எனலாம்.

தொடக்க காலத்தில் கிரேக்க மருத்துவத்தில்
இவர்கள் நாட்டம் கொள்ளவில்லையாயினும் பிற்
காலத்தில் உரோமர்கள் கிரேக்க வைத்தியத்தில்
நம்பிக்கை வைக்கத் தொடங்கினார்கள். கி.மு
46இல் ஜாலியஸீஸர் கிரேக்க மருத்துவர்களை
உரோம பிரஜைகளாக அங்கீகாரம் கொடுத்து
கெளரவித்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது. கி.பி
164ஞ்சாவில் கேலன் (Galan) உரோமச்
சக்கரவர்த்திக்கு வைத்தியம் செய்வதற்காக
கிரேக்க நாட்டிலிருந்து உரோம நாட்டுக்கு
வந்ததாக அறிய முடிகின்றது.

தமனிகளின் மூலமாகவே உடலில் இரத்தம்
செல்கிறது என்பதை முதலில் கண்டறிந்தவர்
கேலன் தான். -தொடரும்-

என்ன செய்யப் போகிறாய்?

நள்ளிரவு நேரம் தான்- நந்தன்
நல்ல தாக்கம் கொண்டவன்,
“லொக்கு,லொக்குச் சத்தம் கேட்டுத்
துடிதுடித்துப் போகின்றான்!

தாத்தா இருமிக் கொள்கிறார்!
தண்ணீர் வேண்டும் என்கிறார்!
தண்ணீர் கொண்டு சென்று
தாத்தா கையில் கொடுத்தவன்;

அப்பா அம்மா இருவரும்
அடுத்த அறையில் தூங்கினர்!
இருவருமே எப்படித் தான்
இந்தத் தூக்கம் கொள்கிறார்?

எண்ணிக் கொண்டு நந்தன்
தூங்கத்தானே சென்றனன்!
அடுத்த அறைக்குள் சத்தம் கேட்டு,
அமைதியாக நின்றனன்!

“எப்போ தான் நிம்மதியாய்
இரவில் தூக்கம் கொள்ளுவோம்.
இருமல் கிழவன் என்று தான்
இறந்து தொலைக்கப் போகிறான்?”

அலுத்துக் கொண்டே அம்மாதான்
அப்பாவிடம் சொல்கிறாள்!
“சத்தம் போட்டுக் கொள்ளாதே-காதில்
தப்பித் தவறிக் கேட்டிடும்!”

இனியும் பொறுக்க முடியாது?
இந்தக் கிழவன் தொலைதான்!
முதியோர் இல்லம் தன்னிலே
முதலில் கொண்டு சேர்க்கலாம்!

“பெற்ற தகப்பன் தன்னையே
பிறிதோர் இடத்தில் விடவதோ?
இன்னும் கொஞ்சம் பொறுத்துக் கொள்,

இறந்து விடுவார் தந்தையும்!

அப்பா என்ன சொல்லியும்,
அம்மா இடக்காகத்தான் பேசினாள்.
அடுத்த நாளில் தாத்தா தானே,
முதியோர் இல்லம் போய் விட்டார்!

அம்மாவுக்கும் அப்பாவுக்கும்
அளவில்லாத ஆனந்தம்!
அன்பு கொண்ட தாத்தா இல்லை
அழுது விட்டான் நந்தனும்!

சிறிது காலம் சென்றது-அம்மா
சிரித்துப் பேசி மகிழ்ந்தனள்!
இரும்பு ஆலை ஒன்று வீட்டின்
இடது புறத்தில் வந்தது.

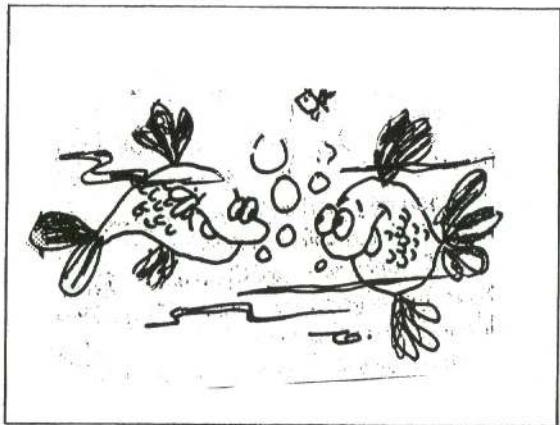
இரவு பகல் என்றில்லாமல்
இரைச்சல் சத்தம் கேட்குதே!
காதைப் பொத்தும் அம்மாவிடம்
கத்திக் கேட்டான் நந்தனும்!

“இருமல் சத்தம் இல்லை என்று
இன்பம் கொண்ட அம்மாவே!
இரும்புச் சத்தம் கேட்குதே- இனி
என்ன செய்யப் போகிறாய்?”

-புலவர் பூங்கோதை-

சிறியமீன்

ஒரு சிறியமீன் “நான் பெரியவளாக வளர வேண்டும். அதற்கு எனக்கு ஆண்டவன் வழி விட வேண்டும். ஆண்டவன்

அதைத் தந்தாலும், இந்த மனிதரிடம் அகப்படாமல் இருக்க வேண்டும்.” என என்னியது. அச்சமயம் இராமன் தூண்டில் கொண்டு கடற்கரைக்குப் போனான். தூண்டிலைக் கடலில் போட்டு விட்டு நீண்ட நேரமாகக் காத்திருந்தான்.

ஒரு மணித்தியாலம் செல்ல தூண்டிலினை வெளியே எடுத்தான். மீனை எடுக்கப் போனான். அப்போது சிறியமீன் இராமனைப் பார்த்துப் “பெரியவரே! நான் சிறியவள். என்னை வளர விடு. நான் உன் பசிக்குப் போதுமானவள் அல்ல. உன் வாய்க்கு ஒரு தடவைக்குத் தான் போதும். என்னை இப்பொழுது கடலில் விட்டாயானால் நான் அடுத்த வருடம் பெரியவளாக வளர்ந்திருப்பேன். நிறையப் பிள்ளைகளும் பெற்றிருப்பேன். ஆனபடியால் அடுத்த வருடம் என்னைப் பிடி.” என்றது. இராமனும் அதைக் கடலில் விட்டான்.

பிள்ளைகளே! அடுத்த ஆண்டு அந்த மீன் அவனுக்குக் கிடைத்திருக்குமா? இதை நீங்கள் நம்புவீர்களா? இச்செயல் “மரத்தில் இருக்கும் கலாக்காய்க்கு மேல்” என்னும் பழமொழியின் கூற்றுக்கு ஒப்பானது. இங்கு கலாக்காய் என்பது இல்லை என்ற கருத்துடையது. அதாவது கையில் இருப்பது எதுவோ அதனால் பயன் உண்டு. அது வேறு எங்கிருந்தாலும் பயன் தா மாட்டாது. கையில் கிடைத்தது தாரத்தில் இருப்பதைக் காட்டிலும் சிறந்தது.

④ தானே செய்யக் கூடிய எதையும், பிற்க செய்ய விடக்கூடாது-

-இப்ஸன்-

⑤ ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்கள் கிரிஸ் நாட்டில் கி.மு 776ஆம் ஆண்டிலே ஆரம்பிக்கப் பட்டன. அன்று முதல் ஒலிம்பிக் ஜோதியை ஏற்றும் உரிமை ஆண்களுக்கே அளிக்கப்பட்டு வந்தது. 1968ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் நடந்த ஒலிம்பிக்கில் தான் என்றிக் பாசிலோ என்ற பெண்மணிக்கு இந்த உரிமை அளிக்கப்பட்டது.

புனிதுச்சௌவ

வாசல் வழியை பார்த்துப் பார்த்து அம்மா சலித்துப் போய் விட்டாள். ஒவ்வொரு நாளும் விஜயன் இப்படித்தான் செய்கிறான். மாலை நாலு மணிக்கு வீட்டுக்கு வந்தாலும், உடனேயே கிளம்பி விடுகிறான். பிறகு ஆறு மணிக்கு வீட்டுக்கு வருகிறான். கேட்டால் சரியாக மறுமொழி சொல்ல மாட்டேன் என்கிறான்.

இனி அப்பாவிடம் சொல்லி விட வேண்டியது தான். எங்கே எந்தக் கெட்ட பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து கெட்டு விடப் போகின்றானே பெற்ற பிள்ளை. அம்மாவின் மனம் வேதனைப் பட்டது. அப்பா வீட்டுக்கு வருவதற்கே பத்து மணியாகும். விஜயனைக் கவனித்துக் கொள்ளுவதெல்லாம் அம்மா தான். விஜயனும் வீடு பாடசாலை என்று

ஓழங்காகத் தான் இருந்தான். இப்போது தான் பாடசாலையை விட்டுக்கு வந்ததும் வீட்டில் நிற்காமல் ஒடுகின்றான்.

அம்மா யோசித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில் தாத்தாவோடு விஜயன் வந்து கொண்டிருந்தான். “தாத்தாவை எங்கேயிருந்து அழைத்துக் கொண்டு வருகிறாய்?” அம்மா கேட்டாள். தாத்தா பஸ்ஸில் இருந்து இறங்குவதைக் கண்டேன். தாத்தாவையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்தேன்.” என்றான் விஜயன். அம்மா யோசித்தவாறே சென்றாள். பஸ் சந்திப்பு வீட்டிலிருந்து போவதற்கு இருபது நிமிடமாவது வேண்டும். அங்கு விஜயனுக்கு என்ன வேலை!”

அப்பா வந்ததும் அன்று எல்லா விஷயத்தையும் அப்பாவிடம் கூறி விட்டாள் அம்மா. அடுத்தநாள் காலை அப்பா மகனை அழைத்து விசாரித்தார். “அப்பா சொன்னால் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டிர்களே.! பஸ் நிற்கும் இடத்திற்கு அருகில் முதியோர் இல்லம் இருக்கின்றதல்லவா? அவர்களில் எல்லோரும் படித்தவர்கள் இல்லை. படித்தவர்கள் புத்தகத்தை நீண்ட நேரத்துக்கு வாசிக்க முடியாது. அவர்கள் இராமாயணம் கேட்க ஆசைப்பட்டார்கள். அவர்களுக்கு வாசித்துக் காட்டி விட்டு வருகிறேன். அது பிழையா! அப்பா?” என்றான்.

அப்பா விஜயனைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டு “இல்லை, மகனே அது புனிதமான சேவை.” என்றார்.

சொற்களாக கண்ட பிடியுங்கள்

வ	ஞ்	ச	னை	ஷ	உ	ப்	ஏ	ம்
ஏர	ஏ	தி	யை	ம்	பா	னை	ட்	ண் த
அ	ப்	பா	வி	கை	க்	பி	ம்	து ந்
ஏ	செல்	வா	க்	கு	பே	ர	ண்	ப
வ	ம்	ஏ	வி	ச	ம	ர	ச	ம் ர
தி	ம	ஷ	ப	ரி	கோ	த	னை	யை வ
க	ண்	டி	ம்	ல	கு	ங்	ல	வி யக
ஏர	ர	ட்	ப	ஷை	ம	க	ட்	ட னை
வ	ப	தி	ம்	ஏ	ரி	ம்	ஷ	யை ச
அ	நி	தூ	ர	ட்	ட்	ஏ	நி	ப

புடிமுதிக்கீ
1.4.99

Nektar für die Kinder

Nectar pour les enfants

Nectar
for the
childrens

உண்ண உணவின்றி,
உடுக்க உடையின்றி,
கல்வி அறிவின்றி,
யுத்தம், கலவரங்களால்,
இன்னலுறும் இளம்சிறார்களுக்கு
இச்சஞ்சிகையைக்

காணிக்கையாக்குகின்றோம்.
புனிதமல் ராஜேஸ்வரன்

"Siruvar Amutham"

Alefstr- 11

50189 Elsdorf

GERMANY

02271 / 66527